

ל"ג בעומר

1. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סב עמוד ב

דתניה, רבי יהושע אומר: נשא אדם אשה בילדותו - ישא אשה בזקנותו, והוא לו בנים בילדותו - יהו לו בנים בזקנותו, שניא: +קהילת י"א+ בברך זרע את זרעך ולערב אל תנח ידר כי אין לך ידע כי זה נכון היה או זה ואם שניהם כאחד טובים; ר"ע אומר: למד תורה בילדותו - לימוד תורה בזקנותו, והוא לו תלמידים בילדותו - יהו לו תלמידים בזקנותו, שניא: בברך זרע את זרעך וגוי. אמרו: שנים עשר אלף זוגים תלמידים היה לו לרבי עקיבא, מגבת עד אנטיפרס, וככלן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה זהה, והיה העולם שמן, עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום, ושנאה להם ר' מאיר ור' יהודה ור' יוסי ור' שמעון ורבי אלעזר בן שמואל, והם הם העמידו תורה אותה שעלה. תנא: כולם מתו מפסח ועד עצרת. אמר רב חמא בר אבא, ואיתימא ר' חייא בר אבין: כולם מתו מיתה רעה. מי היא? א"ר נחמן: אסקרה.

2. בית הבחירה למאיiri מסכת יבמות דף סב עמוד ב

אף על פי שנשא אדם אשה בילדותו ישא בזקנותו והוא לו בנים בילדותו ר' מאיר על פי שכבר קיימים מצות פריה ורבייה ומדרבען כמו שביארנו למעלה ס"א ב' למד תורה בילדותו וכך הוא לו תלמידים בילדותו יהו לו בזקנותו שפעמים שאוטם שבילדותו מתים ובאים אותם שבקנותו ומשלימים אמרו על ר' עקיבא ששים עשר אלף זוגות תלמידים היה לו וככלן מתו בפרק אחד על שלא נהגו כבוד זה זהה והיה העולם שמן ללא תורה עד שבא לו אצל רבותינו שבדרום ושנה להם לר' מאיר ור' שמעון ור' יהודה ור' יוסי ור' אלעזר בן שמואל את השעה ותלמידים אלו הוזכר כאן שכולם מתו מפסח ועד עצרת וקבלה ביד הגאנטם שביו ל"ג בעומר פסקה המיתה ונוהגים מתו כך שלא להתענות בו וכן נוהגים מתו כך שלא לישא אשה מפסח עד אותו זמן.

3. שולחן ערוך אורח חיים הלכות פסח סימן תצג

נוהגים שלא לישא אשה בין פסח לעצרת עד ל"ג לעומר, מפני שבאותו זמן מתו תלמידי רבי עקיבא; אבל לארס ולקדש, שפיר דמי, ונשואין נמי, מי שקפץ וכנו אין עונשין אותן. הaga: מיהו מל"ג בעומר ואילך הכל שרי (אבודרם ב"י ומנהיגים).

נוהגים שלא להסתפר עד ל"ג לעומר, שאומרים שאז פסקו מלמומיות, ואין להסתפר עד יום ל"ד בברך אלא א"כ חל יום ל"ג ערבית שבת שאז מסתפרין בו מפני כבוד השבת. הaga: ובמדיינות אלו אין נוהgin בדברין, אלא מסתפרין ביום ל"ג ונרבבים בו קצת שמחה ואין אומרים בו תחנון (מהרי"ל ומנהיגים). ואין להסתפר עד ל"ג בעצמו ולא מבערב (מהרי"ל). מיהו אם חל ביום ראשון, נוהgin להסתפר ביום ו' לכבוד שבת (מהרי"ל). וכי שהוא בעל ברית או מל בנו, מותר להסתפר בספירה לכבוד המילה. (הגחות מנהיגים).

4. שולחן ערוך אורח חיים הלכות תענית סימן תהפ

סעיף א- אלו הימים שאירעו בהם צרות לאבותינו (א) וראוי להתענות (ב) בהם; ואף על פי שמקצתם בראש חדש, יש מי שאומר שיתענו בו (ג) וטוב שלא להשלים בראש חדש).

סעיף ב- באחד בנים מתו בני אהרן; בעשרה בו מטה מרימים ונסתלק הבהיר; (ד) בכ"ו בו מות יהושע בן נון, בעשרה באיר מות עלי הכהן ושני בניו, ונשבה אהרן ה'; (ה) א בכ"ח בו מות שמואל הנביא; בכ"ג בסיוון בטלו הביכורים מלעלות לירושלים ביום רביעם בן נבט; בכ"ה בו נהרג רשב"ג ורבי ישמעאל ור' חנינא סגן

הכהנים; בכ"ז בו נשרכ רבי חנינא בן תרדיון וספר תורה עמו; באחד באב מת אהרן הכהן; (ו) ב"ח בו כבה נר מערבי ביום אחד. (ז) ב"ז באלוול במתו מוציאי (ח) דבת הארץ; בה' בתשרי מתו עשרים איש מישראל ונחחש רבי עקיבא; (ט) ב' בו נגזרה גזרה על אבותינו שימושו בחרב וברעב ובדבר, ג' מפני מעשה (י') העגל; (יא) ד ב' במרחישון עורו עני צדקיהו ושחטו בנוי לעניינו; (יב) ה ב' כ"ח בסלוי שרף היוקים המגילה שכתב ברוך מפי ירמיהו; בשמונה בטבת כתבה התורה יונית ביום תלמי המלך והיה חזקניים שהיו ביום יהושע; בכ"ג בו נתקצטו כל ישראל על שבט בניין על עניין פלגש בגבעה; (טו) ח ב' באדר מת משה רבינו ע"ה =עליו השלום=; בט' בו נחלקו בית שמאי ובית הלל.

5. ש"ת חתום סופר חלק ב (יורה דעתה) סימן רlag

אמנם ידעת כי שמעתי שעכשוו אכשיר דרי ומරחיק יבואו ידרשו את ה' בעה"ק צפת ביום ל"ג בעומר בהלווא דרשבי" ז"ל אם כי כל כונתם לש"ש =לשם שמים= שכרם רב בלי ספק ע"ד ודיגלו ודיליקו נרות עלי אהבה כמ"ש תוס' ר"פ אין מעמידין אבל מטעם זה בעצמו ה"תי אני מן הפרושים כבן דורותאי שלא יצאר להיות יושב שם ומשנה מנהגם בפניהם ושלא ארצה להתחבר עמם בזה כי כבר כמהCRCORI כרך בפר"ח א"ח סי' תש"ז בكونטרס מנהגי איסור שלו אות י"ד על המקומות שעשויים י"ט ביום שנעשה להם נס מהא דאמר" פ"ק דרא"ה קמיהה בטיל אחרינייתא מוסיף' בתמי' [ובמקומו טרחתי הרבה לק"ם מנהג עיר מולדתי ק"ק פפ"ד מ העושים פורים ביום כ' אדר א'] ומנהג מצרי' ביום כ' ג' אדר שלפיע"ד דארמי' הוא מהאי ק"ז משעבוד לחירות אמרין שירה מミתא לח"ם לא כ"ש אבל לקבוע מועד שלא געשה בו נס ולא הזכר בש"ס ופוסקים בשום מקום ורמז ורמיזה רק מניעת הסוף ותענית מנהגה הוא טעמי' גופא לא ידענא ... ולפי דאי' במדרש שמיום שכלה החררה שהוציאו מצרי' הלאו ג' ימים בלבד] לחם ואח"כ ירד המן א"כ ה' הורדת המן ביום ל"ג בעומר וראוי' לעשות לזה זכר טוב אך הוא נגד ש"ס פר"ע ושם הארכת מ"מ לעשה יום שמחה והדלקה ובמקום ידוע דוקא שיה' תל תלפיות שהכל נפנים לשם לא ידעת אם רשאים לעשות כן והוא כען מ"ש רלב"ח במ"ש שנדר לזכור שמואל הנביא י"ש וכבר עלה בלבו לומר לפמ"ש רמב"ן באגרת הנפלה שלו שכל מקום המקודש יותר מחבריו חרב ושם יותר מחברו ע"כ הויל ובע"ה עדין לא הגיע עד עתה זמן בניינו ע"כ ה' זאת כדי שלא יתישב ירושלים בתר עז כי לא זכינו לך מי יתנו ויזכני ה"ת להיות ממישבים של ירושלים ועכ"פ לא ממהרסים ומחריבים ח"ז להאריך גלות ישראל.

6. ש"ת ש"מ ה:לט

... אדרבא במות עציק וחכם יש להתענות, ואנו מתענן על מיתה צדיקים, ואיר נעשה יו"ט במות רבנו הגadol רשב"י ז"ל
ובכו', אבל באמת הרבה יש לדבר זה על מה שנהגו לשורוף בגדים עליו בל"ג בעומר, והם עוברים על בל תשחית, וגם על מלכים ונשיאים לא התירו רק בגדי מיטתו וכו', ובאמת שכנו עד היום המנהג ביניהם. כן והרבה יש לדבר בזוה, ומה אעשה כי בעזה' לא ישמעו זהה לכל המורים, וככבר אמרו בשם שמצויה לומר דבר הנשמע וכו', ובפרט בדבר שנהגו וחושבין ההמון שמצויה הם עושים שקחה לפירוש, וישראל קדושים ורוצים לזכות במצויה. ופשיטה שבימי הארי' ושאר קדושים אשר בארץ לא היו עושים רק לימוד על קברו ותפלות ותחנונים שבמותו וביום זה יתעורר רחמים על ישראל ופשיטה] שהבית יוסף וסיעתו לא היו מנוחים לעשות כזאת ורק אחרי כך נתקפשט המנהג ואחר כך חשו למנהיג קדום ומתייראים שלא יענשו ח"ו, ואני ערבעם שם היו לוקחים אותו ממון והוא מפרנסים עני ארץ ישראל זהה שיתור היה ניחא לרשב"י והנהה לו והנהה לעולם.

סימן יד

ארועי ל"ג בעומר של במווצאי שבת

בשנה זו (תשנ"ז) חל ל"ג בעומר, يوم הילולא של רבי שמואן בר יוחאי, במווצאי שבת קודש, והמוני בית ישראל יעלו למירון להשתתח על קברו החל ממווצאי שבת, אחרים אף יקדים וישבטו את השבת במירון, ובuckות בר משטרת ישראל וכוחות הבטחון יגיסו שוטרים רבים לשמור ולאבטח את הר מירון כאשר חלום הגדל יבוא ביום שבת קודש ויגרם ע"ז חילול שבת גדול. לטענתם התקהלוות המונית בסדר גודל כזה צריכה היערכות מיוחדת, ובמיוחד מיקומו של מירון שהינו בטוח ירי קטיושות של המחלים מלכונן, והשאלה הנשאלת האם יש בזה ממשום לפניו עור לא תתן מכשול, שבגינו יש לבטל כליל או לדחות את ארועי ל"ג בעומר במירון השנה זו.

על ממוני ואפי' על תקנת חז"ל, כדי שלא יעבור על לאו דלפni עור. ומהרי"ל דיסקין הוכיח זאת ממה שדרנה הגמ' (בב"מ פח, ב) בהחוסם את הפועל, שחיבר משום לא תחסום שור בדיוו, ולכארה, למה לא יתחייב הפועל לוותר על חסימתו ולמחול דמיו כדי שבעה"ב לא יכשל, ואו התראותו של בעה"ב הו' התראות ספק שמא ימחל הפועל? ומכאן הוכיח שאין אדם חייב לוותר על ממוני כדי שלא יעבור על לפני עור. אמנם מהרי"ל דיסקין דחה ראה זו וכתב לחלק בין איסורים הנובעים מדרדא דמנונה לשאר איסורים, שכיוון שהקפידה התורה על ממוני של הפועל א"צ להפסיק ממוני כדי להצדיק את חברו, וכלשונו "וכי חייב אדם להפקיד ממוני בשרוואה שבא גנב לנגב את ממוני על מנת לא

שאלה מעין זו, מצאתי שנסאלה לפני למעלה מעשר שנים בענין אחר, כאשר מיד שבח התכוונו תושבי פתח תקווה להפגין ולמחות סביבה חילולי שבת בעיר, ורב העיר הרבה ג' משה מלכה זצ"ל פרסם מאמר נגד הפגנות אלו שלטענתו לא הועילו במלא נימה ולא העלו שנות את המכבש לטובת השבת, אלא אדרבה, המפיגנים בעצם גרמו לחילול שבת ע"י גיוס המשטרה יחד עם אמצעי התקשות הבאים מרוחוק.

בעיתון "המודיע" (ימים ג' סיון תשמ"ו) התפרסמה תגובתו של מרכז הגרי"ש אלישיב שליט"א, (שהובירה ע"י חתנו הגרי"ז לברשטיין שליט"א בתהומיין ח"ז) שדחה את טענותיו, בהסתמך על מש"ב מהרי"ל דיסקין (בקונטרס אחרון סי' כמה) שאין אדם חייב לוותר

- ו⁶ והנה בשות אגרות משה (יורח ח"א סי' עב) כתוב לגבי השאלה אם מותר להשכיר אולים לחתונה שיתנהגו שם שלא כשרה בריקודים של אנשים ונשים שהוא דבר עבירה וכדומה,داول יש בזה משום מסיע ידי עוברי עבירה, והסיק דיליכא איסור לפני עור אלא בנזון לו דבר שיעשה בו רק מעשה עבירה אבל בדבר שהעיקר הוא למשעה היתר כמו שכירת האולן שהוא לעשות בו החתונה והסעודה, רק שיעשה שם גם מעשה עבירה דריוקדים אין לאסור, דאל"כ היה לנו לאסור מלמכור כל כי לעובי עבירה כגון קדרות לבשל משום דיבשל בהו גם בשבת וגם מאכלות אסורות, אלא הוא משום דכיון דעיקר הדבר אינו לאיסורין לא אסרו בזה משום מסיע בשליכא איסור לפני עור.
- ו⁷ ובריטב"א (עמ' סג, א) איתא, לענין "אומר אדם לחמרין ופועlein לכט אכלו בדין זה ואני חושש לא משום שביעית ולא משום מעשר", והקשה הריטב"א אמר איינו חושש בעמי הארץ אלו משום לפניו, ותרץ דמהכא שמעין דבר שאין אלו נזונים לו האיסור עצמו והדבר ספק אם יקח, אין בו משום לפניו אפילו לגבי ישראל, ובכ"ב שם גם בדף טו, ב, ולדבריו צריך שיתן לו בידים את האיסור כי רק אז יש וראות שיüber על האיסור ועובד משום לפני עור.
- ל⁸ לגבי קבלת רשיון להפגנת שבת, כבר האריך הגרא"ז אהרוןsson בשות ישועות משה (חג סי' לב) שיע"ז גורמים בודאות שהרבה שוטרים מאתב"י יחללו ח"ז את השבת בהסתמך שוטרים למקומם ההפגנה וכדו, דאו מראה שהינו מעוניין שהשוטרים יבואו לשמור על הסדר. אוולן לגבי ל"ג בעומר, שאת רוב הבאים לא מעוניינה נוכחות השוטרים ואינם מזמינים אותם לשמור על הסדר וכי"ב, ורק הם לאור תפקודם והמידע כי מאות ואלפים יבואו למירון הינם נערכים לשמור ולאבטח את המקום אין כאן משום לפני עור.
- ו⁹ והנה בשות אגרות משה (יורח ח"א סי' עב) כתוב לגבי השאלה זו טובה לאנשי מעלה, אין חיוב לנוהג כך. ועוד הביא ראה מדברי הגמ' בכתובות גג בשהקשתה "ולדדרוש להו דאונס שרוי", והקשה איך מותר לדרשך הרי אנו מכשילים בזה את hegemon מטעם לדרשך הרי שוגם הנוכרים מוחרים עלך? ומכאן באיסור עריות שוגם הנוכרים מוחרים עלך? ומכאן שאין חיוב על אדם יותר על תקנת חז"ל כדי שלא יכשל hegemon ומותר להנאה ביום רביעי אף שבזהelial נזונים מכשול לפני עור. מラン הגרא"ש אלישיב שליט"א הסיק מכך שכיוון שההפגנה היא מדין העמדת הדת על תילה כדי שלא לאבד את רשות הרבים בשבת שמחללים אותה בפרהסיא, ועוד סיבות שחן לתועלתו המוחה הרי גודל מנישואין ביום רביעי, ولكن מותר להפגין בשבת עצמה אף שיש בזה מכשול לשוטרים ولכל הנלויים אליהם, והאריך שם דחויבת ההפגנה היא לצורך המפגין.
- ו¹⁰ והנה מנהג העליה לקבר רשבי ל"ג בעומר הינו מנהג קדום כבר מאות שנים, וכבר בכתביו האר"י מובאת ממשימות מיוחדת לעליה זו (יעי' בשער תשובה סי' קלא סי' ז) שהביא שהאר"י ז"ל עליה לקבר רשבי לtaglachת בנו בל"ג בעומר. ובזוהר דק' נאמר "שמעו קלא, עולו אותו ואתכנסו להילולא דרבי שמעון" (חג רצו ע"ב, אדרא זוטא) והמנוני בית ישראל עולים להתפלל בקבר רשבי במירון ולשופך שיח לפני יושב במרומים, ושרוים בשמחה גדולה ובתרומות הרוח והנפש, וא"ב יל דכיון דהו תועלה למTEMPל אין פה משום לפני עור ואין לבטל מנהג קדום זה.
- ו¹¹ ובכלל יל דהכא לא שייך לפני עור כלל כיון שהבאים להתפלל אינם מכשילים באופן ישיר את הנכשלים כמו בתרי עברי דנהרא שהו נתינה בידים, אלא הוא רק באופן עקיף, שהרי המתפללים אינם מזמינים את המשטרה ובודאי לא מעוניינים שתבוא באופן שהיה חילול שבת, וא"ב אין במקום זה נתינה בידים או כוונה מפורשת להכשיל ואין פה משום לפני עור.

מבחן שליט"א לשעה מאוחרת על מנת
שהמשטרה לא תאלץ להעיר במקומות ההדלקה
בצורה הכרוכה בחילול שבת, כמו כן יש לקרוא
להמוני בית ישראל לא לבוא במועד שבת בכדי לא
להרבות בתילול שבת. דווקא אין זה לכתילה
לגרום חילול שבת בסדר גדול כזה.

מ"מ נראה שאפי' נימא שאין כאן ממשום לפני עור
יש לפעול בכלל שניתן לצמצם את חילולי
השבת, הן בפעולות ציבוריות והן בהתארגנות
במקומות, כמו לדחות את הדלקה למאוחר יותר,
ככדי שהדבר לא יביא להתרסות שוטרים בתוך
חצר של הקבר לפני עצת השבת, וכן המנהג
במקומות לדחות את הדלקה ע"י ב"ק האדמו"ר

מכתבו של הגאון רבי זלמן נחמייה גולדברג שליט"א ששלח אליו בעניין זה

ב"ה יום ג' ו' אייר תשנ"ז

כבוד הרב שמואל רבינוביץ רב מקומות הקדושים שליט"א

אפשרות של רה"ר דאוריתא והכל כדי למנוע
חשש חילול שבת.
ועיין במשך חכמה שכותב לבאר מה שאמרו בגמרא
כל שנה שאין תוקען בר"ה מריעין לה בסופה
וכותב בה"ג לא שהיה בשבת אלא שקרה אונס.
ומסביר המשך חכמה ששופר הוא לא רק מצוה
אלא גם תועלת לעם ישראל לזכרון לפני ד' ואונס
לא במאן דעבה, ואעפ"כ בשבת הוצאות שמחמיםין
בזהירות בשבת, זה עצמו הוצאות הגדולה לעם
ישראל שדוגמים לכבודו של הקב"ה שלזה בא
השבת ואין דוגמים לטובת עצם שלזה בא
השופר. ומעתה אין ספק לרשותי ניחא ליה מادر
שה"ז לא יחולו שבת בגין אלא ישמרו שבת
וממילא יהיה לנו למליין, וחוכתו של רשב"י יגנ
עלינו.

ובאתרי על החתום
זלמן נחמייה גולדברג

מה שדן כת"ר בל"ג בעומר דהאי שתא של בים
ראשון ויוצא שmdl'קים הדלקה במקומות שבת.
אבל היה ומגעים רבבות בני ישראל וכפי שנודע
מהמשטרה היא חושבת לגיס תשע מאות אנשי
המשטרה כדי לשמור על הסדר ומוחבלים ודומיהם
ואין ספק שחלק גדול מהם יחולו שבת ח"ז רח"ל.
לענ"ד אין ספק שיש להמנע מהדלקה את
הדלקה במקומות שבת ויש להדליך ביום
ראשון ביום כדי למנוע חילול שבת, ויש להודיע
לקהיל הרחוב ולמשטרה לא לבוא במירון בלילה
חווצאי שבת. צא ולמד שחכמים בטלו מצוות
חווצאות מادر בגל חSSH חילול שבת כמו שופר
ולולב ומגילה שמא יעבירנו ד' אמות ברה"ר אף
שהזה חSSH רחוק, שהרי להרבה שיטות אין כמעט
רה"ר דאוריתא, וגם בזמן חז"ל היה רחוק מادر

8. בני יששכר מאמרי חדש איר מאמר ג - ל"ג בעומר

ב) ועתה אתה ברוך יי' קורא נעים תשכיל וتبין אשר ביום זה ה恰恰ת התגלות הטוב של התורה שנגנ' באהור כי טוב, הוא האור שהאדם מביט בו מסוף העולם ועד סוף [ב"ר פ"א ב], בזה האור רואין מסטוריין של יוצר בראשית, הנה ר' שמעון בן יוחאי קראוהו בוצינה קדישא כי על ידו נתגלו באיתגלי אסודות התורה הוא סוד האור כי טוב הגנו' בתורה, על כן נקרא ספרו הקדוש זהר אור המבהיק מסוף העולם ועד סוף אור הטוב הגנו' בתורה, על כן יומא הדין ט"ב ימים למתן תורה אשר מתחילה להתנו'ץ האור כי טוב בתורה וכמ"ל הנה זהה ל"ג בעומר ימא דהילוא דברי שמעון בן יוחאי, בו ביום עלה לשם מרים, ומסתמא ביום זה נולד גם כן כי הקדוש ברוך הוא ישב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום אל יום [ר"ה יא א], הנה בו ביום שמתחיל האור כי טוב להאריך מן התורה הינו ט"ב ימים קודם מתן תורה, בו ביום נתגלית הנשמה הקדושה בעולם אשר תגלתה דרך אור כי טוב בתורה, על כן נקרא הקדוש ההוא בוצינה קדישא (הינו נר הקדוש), בו ביום עלה לשם מרים וצוה לר' אבא לכתוב כל הגנו' נסתרות אשר נתגלו להשריר ברכה מהארת האור הגנו' (כי טוב, כד"א מה רב טוב אשר צפנת לו, תהילים לא כ] שמור לנו ולבנו עד יתגלה במהרה אור משיח צדקינו כמו שאמרו ר' אלק'ם יה' אור [בראשית א ג] זה אוור של מלך המשיח בזכות התעסוקות בהאור כי טוב אשר השair בוצינה קדישא לברכה ולחיים ולאור לכל ישראל.

ג) ובזה תבין מנהג ישראל תורה הוא להדליק נרות ומאורות ביום זה, לכבוד האור כי טוב שמתחל להתנו'ץ ביום זה היקר ל"ג בעומר ט"ב ימים קודם מתן תורה, ולכבוד נשמת מאור התורה בוצינה קדישא אשר נתגלה ביום זה, וביום זהה עלה לשם מרים והוא ימא דהילוא דיליה לאורו נסוע ונלך לכבוד ספרו הקדוש זהר המאיר ומבהיק מסוף העולם ועד סוף (אשר כתוב ר' אבא ביום זהה), והוא מאיר לנו בಗלוותינו עד כי יבא משיח צדקינו דאתمر ביה ויאמר אלק'ם יה' או"ר (בגימטריא ע"ב ס"ג מה' ב") זה אוור של מלך המשיח יבא במהרה בימינו ויגלה לנו האור הגנו', והמשיכים יזהרו צהר הרקיע, ותבין לפ"ז אשר נattaמת לנו מאנסי אמת אשר השמהה ביום זהה על ציון ר' שמעון בן יוחאי היא שלא בטבע דעתיב אוור צדיקים ישם [משל' יג ט].

ד) מנהג ישראל אשר התלמידים בני ב' רב יIRO בקשת ביום זהה. והנה שמעתי מאת כבוד אדום"ו הרב הקדוש מהרמ"מ צזון"ל הטעם הוא כי בימי ר' שמעון לא נראתה הקשת [עי' כתובות עז ב], והנה ביום עולותו למרים עושים הסימן הזה עכ"ד, והוא כען למד בני יהודה קשת [ש"ב א יח], ונ"ל על דרך דברי אדום"ו, דהנה אמר ר' שמעון בן יוחאי לר' אלעזר בריה (בזהר [ח"א ע"ב ע"ב]) בר' לא צפוי לרגלי דמשיחא עד דתתחזי קשתא בגוונין נהירין, הוא סימן התגלות אור של מלך המשיח אשר יגלה האור כי טוב הגנו', הנה ביום זהה אשר נכתב הספר הקדוש זהר שהוא מהארת האור כי טוב הגנו' מפני בוצינה קדישא, וזה מאיר לנו בಗלוות עד יתגלה בזכות זה משיח צדקינו יה' אוור זהה אוור של מלך המשיח, והסימן מסור בידינו בשעתה דתתחזי קשתא בגוונין נהירין, על כן ביום זה לסייע הטוב הלהזה וירו המורים בקשת [דה"א י ג].

9. תלמוד בבלי מסכת תמורה דף טו עמוד ב

והאמר רב יהודה אמר שמואל: שלשת אלפי הלכות נשתכו בימי אבלו של משה

10. תלמוד בבלי מסכת שבת דף לג עמוד ב

ו אמר קרו ליה ראש המדברים בכל מקום? דיתבי רבי יהודה ורבו יוסי ורבו שמעון, יתיב יהודה בן גרים ואמאי קרו ליה רושם מה אמר ר' יהודה ואמר: כמה נאים מעשיהם של אומה זו: תקנו שוקיים, תקנו גשרים, תקנו גבייהו. פתח רבי יהודה ואמר: כל מה שתקנו - לא תקנו אלא לצורך עצמו, מרחצאות. רבי יוסי שתק. נעה רבי שמעון בן יוחאי ואמר: כל מה שתקנו - לייטול מהן מכס. הילך יהודה בן תקנו שוקין - להושיב בהן זונות, מרחצאות - לעדן בהן עצמך, גשרים - לייטול מהן מכס. יהלוד יהודה בן גרים וסיפר דבריהם, ונשמעו למלכיות. אמרו: יהודה שעילה - יתעלה, יוסי שתק - יגלה לציפור, שמעון שגינה - יתרג.

ליה לבריה: חז' כמה חביבין מוצאות על ישראל! יתיב דעתיהו.
ליה: הני למה לר? - אמר להו: לכבוד שבת. - ותיסגי לר בחד? - חד כנגד זכור, וחד כנגד שמר. - אמר
אתה. בהדי פניה דמעלי שבתא חז' ההוא סבא דהוה נקייט תרי מדאני אסא, ורהייט בין השמשות. אמרו
מערטכם! נפקו, כל הייכא דהוה מהי רביע אלעזר - הוה מסי רביע שמעון. אמר לו: בני, די לעולם אני
תריסר ירח' שתא. אמר: משפט רשעים בגיהנם - שנים עשר חדש. יצתה בת קול ואמרה: צאו
מיד נשרפ. יצתה בת קול ואמרה להם: להחריב עולם! יצאתם? חיזרו למערטכם! הדור איזול. איתיבו
נפקו. חז' אינשי דקא כרביע זרעני, אמר: מניחין חי' עולם וועסוקין בחוי שעה! כל מקום שנוטני עינייהן -
/ במערטה. אתה אליו וקם אפיטחא דמערטה, אמר: מאן לו דעה לבר יוחי דמיית קיסר ובטייל גזרתיה?
גרס', בעידן צליין לבשו מיכסו ומצלו, והדר משלחי מנוייהו כי היכי דלא ליבלו. איתבו תריסר שני
איתרכיש ניסא איברי להו חרובא ועינה דמייא. והוא משלחי מנוייהו, והוא יתבי עד צוארייהו בחלא, قولוי יומא
גזרתא, אמר ליה לבריה: נשים דעתן קלה עליהם, דילמא מצעריה לה ומגלייא לנ. איזלו טשו במערטה.
אל הוא ובריה טשו בי מדרשא. כל יומא הוות מייתי להו דביתהו ריפטה וכוזא דמייא וכרכוי. כי תקייף

11. שׂו"ת שם אריה בס' שדי חמד ה:

וְתַּעֲזֹר יְהוָה יְהוָשָׁמֶךָ וְקַמְחֵךְ מִלְּגָם שְׁנַטְשָׁכְ לֹא שְׁכִילָה כ'
מִתְלָבָן מְלָכוֹת וְכָלְרִין יְמִינָה וְסְמִינָה חַמְלָל כְּנַאלָה עַד שְׁמָמָת בְּמִלְיָה בְּמִיס.
וְאַתָּה סְלָכְ סְלָוָתָה כְּחַמְ'סָה לְהַר קָדְשָׁיִם מְוֻעָד שְׁלָתָה נְמַקְבָּה כְּנוּ נְסָס
וְכְוּ דְבָחָתָם נְקַבָּע מְוֻעָד אַתָּה עַל כְּגָם שְׁנַטְשָׁכְ לְרַבָּנִי וְנְפָרָסָות עַל
קְבָבָל הַוּתוֹ לְדִיקָה בְּסִיס וְסְמִחִיס כִּי כְּרוֹנוֹי מְלָכוֹת לְהַיְיָ כְּיוֹ נְיִמְנִיס
לְקַבְוָלָכְ לְכָן מֵי שְׂזָכָה לְכִיּוֹת מִלְּגָם קַגְדוֹ כְּיוֹ אַתָּה וְדָלִי כְּחוֹי לְסָמוֹת
לְזָכָר כְּנָס שְׁנַטְשָׁכְ נָוָה וְקַגְדוֹ מְוֹלִיחָה טַלְיוֹ בְּנִיאָוָן מְחַבָּבָה מְלָכוֹת כִּי כְּרוֹנוֹי
מְלָכוֹת לְהַיְיָ נְיִמְנִיס לְקַבְוָלָכְ וְעַל קְבָבָל יְהֻדָּאִים וְמְכִירִים גְּנָסָו

... ומלאמי פטש נכוון למנג' זכ
במלניש נצמוץ מל קנדי כנדי רסבי ניוס לנ' גיטומל וזב כו
כאכ' ידוע מ"ס נצנץ ד' לנ' סנאל מכמלכות מל רסבי פיסטרן וילקן
נלח' ווילק נטפליך ייג' פסינס פוד דמיית קיסל ונטלאס סנאלס פיס'ג
ולחמל פס כוחיל ולייזרחים לי ליטל ולייסקן מילטול דכמיג וינל
יעקג פלטס עי'ס כרי פנטזס על נס פנייל מלכות כמ"ס רס'ז
פס ליסקן מילטול כדריך פנטזס יעקג כפניאול מיד פסו וילקן לואבל
נס פנייל רסבי מחלב רעכ' ולוח נאלן כדי הדרס קבשו יוס מיטטו
ליוס פטמוץ קמם מיטט בידי פמיס ולוח גידי לרס וילק נחלו ניוס
זב בול יוס כמייקס פטמוץ דדריך כל סולין ולוח נאלן כדי הדרס.

12. אור גדריה ל"ג בעומר

המחלוקת בבבל בעומר...

13. רמב"ן ויקרא פרה כג פסוק לו

האש. ולכ"ר יקראו רבותינו ז"ל בכל מקום חג השבעות עצרת, כי הוא ביום שמיינִי של חג שקראו הכתוב של מועד בין הראשון והشمיני בחג, והוא יום מתן תורה שהראם בו את אשׁו הגדולה ודבריו שמעו מ טוב ארבעים יום שבעה שבועות כימי עולם, וקדש יום שמיינִי כשמיני של חג, והימים הספורים בינוּתים כחולו וצוה בחג המצות שבעה ימים בקדושה לפניהם ולאחריהם כי כולם קדושים ובתוכם ה', וממנה ממנה תשעה

זה מבואר:

כן. וזה אמרם (חגיגה יז א) שמי רגלי בפני עצמו הוא לענין פ"ר קש"ב. ותשלומין דראשן הוא, כי הוא אצילות הראשונים ואין כאותות שלהם. וכך יזכיר בפרשת כל הבכור (דברים טז טז) בשלוש רגלים, חג המצות וחג השבעות וחג הסוכות שבעת ימים, ולא יזכיר השמיני, כי שם אמר יראה כל זכרך וגוי, והנה

ורבי שמואל

מחשיב את הכוונה (הפנימיות) (קול הבוואה לרבי דוד כהן, ספר שם, אמר רשות, אותן ^{ח)}

- מעשיהם של רומי רעים, כי כל כוונתם לטובות עצמם, ולא מתחשב במעשים עצם (שבת לא:).
- הנזקן (שור שהזיק) שלא בכוונה פטור (בבא קמא מד:).
- דבר שני מתכוון מותר, שמסתכלים על הכוונה (שבת כת:).
- מלאכה שאין צריך לגופה (למטרתה) פטור, שפסקים ע"פ המטריה ולא ע"פ העשה עצמה (שבת כג:).
- דריש טעמאDKRA, שפסקים לפי כוונת הפסק (בבא מציעא קטו).
- אשר לא קידמו אתכם בחם ובין, דרכו של איש לקדם ואין דרכה של אשה לקדם - דורש ע"פ הטעם, לשיטתו שדריש טעמאDKRA (יבמות עז:).
- מפני מה אמרה תורה ממונם (של עיר הנידחת) אבד - לשיטתו שדריש טעמאDKRA (סנהדרין קיב:).
- למה חטא קודמת לעולה - לשיטתו שדריש טעמאDKRA (זבחים ז:).

15. זכירה פרק ט פסוק ט
גילי, מאי בת ציון הריעי בת ירושם הנה מלך יבוא לך צדיק ונושא הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות:

16. תלמוד בבלי מסכת תענית דף לא עמוד א

אמר עולא ביראה אמר רבי אלעזר: עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות מה חול לצדיקים, והוא יושב ביןיהם בגין עدن, וכל אחד ואחד מראה באצבעו, שנאמר ואמր ביום ההוא הנה אלהינו זה קיינו לו ויושענו זה ה' קיינו לו נגילה ונשמחה בישועתו.

17. תלמוד בבלי מסכת סוכה דף מה עמוד ב

וזכר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבוי שמואן בן יוחנן יכול אני לפרט את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, ואילמלי אליו עזר בני עמי - מיום שנברא העולם ועד עכשו, ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו - מיום שנברא העולם עד סופו.

18. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף כא עמוד ב

אמר ליה אנטונינוס לרבי: גוף ונשמה יכולין לפטור עצמן מן הדין, כיצד? גופו אומר: נשמה חטא, שמיים שפירשה ממנה - הריני מוטל CABAN דום בקבר. ונשמה אומרת: גופו חטא, שמיים שפירשתי ממנה - הריני פורחת באוויר ציפור. אמר ליה, אמשול לך משל, למה הדבר דומה: למך בשער ודם, שהיה לו פרדס נאה, והוא בו בכורות נאות, והושיב בו שני שומרים, אחד חיגר ואחד סומא. אמר לו חיגר לסומה: בכורות נאות אני רואה בפרדס. בא והרכיבנו ונבאים לאכלם. רכב חיגר על גבי סומא, והבאים ואכלם. לימים בא בעל פרדס. אמר להן: בכורות נאות היכן הן? אמר לו חיגר: כלום יש לי רגלים להלך בהן? אמר לו סומה: כלום יש לי עינים לראות? מה עשה - הרכיב חיגר על גבי סומא וזה אוטם אחד. אף הקדוש ברוך הוא מביא נשמה וזורקה בגוף, ודין אוטם אחד. שנאמר +תהלים נ' יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו. יקרא אל השמים מעל - זו נשמה, ואל הארץ לדין עמו - זה הגוף

19. תלמוד בבלי מסכת שבת דף צב עמוד ב

גמר. אמר רב יהודה אמר רב, אמר רבי לא אמר אבי, אמר רבי לה במתניתא תנא: זה יכול וזה יכול - רב**י** מאיר מחייב, ורב**י** יהודה ורב**י** שמעון פוטרים. זה אינו יכול וזה אינו יכול - רב**י** יהודה ורב**י** מאיר מחייב,
ורבי שמעון פוטר.

20. תלמוד בבלי מסכת מעילה דף יז עמוד א עמוד ב

שאל רבי מתיא בן חרש את רבי שמעון בן יוחאי בעיר [רומי]: מני לדם שרצים שהוא טמא? א"ל: דאמר קרא +יקרא י"א+ זה לכם הטמא. אמרו לו תלמידיו: חכמים ליה בן יוחאי! אמר להם: תלמוד ערוץ בפי של רבי אלעזר בר רבי יוסי. שפעם אחת גזרה המלכות גזרה שלא ישמרו את השבת, ושלא ימולו את בנייהם, ושיבעלו את נדותות. הלך רבי ראוון בן איסטראובלי ומספר קומי, והלך וישב עליהם, אמר להם: מי שיש לו אויב עני או עשיר? אמרו לו: עני, אמר להם: אם כן, לא יעשו מלאכה בשבת - כדי שייענו, אמר טביה אמר, ליבטל, ובטלוה. חזר ו אמר להם: מי שיש לו אויב יחייב או יבריא? אמרו לו: יחייב, אמר להם: אם כן, ימולו בנים למשמונה ימים - יחייבו, אמרו: טביה אמר, ובטלוה. חזר ו אמר להם: מי שיש לו אויב הרבה או יתמעט? אמרו לו: יתמעט, אם כן - לא יבעלו נדות, אמרו: טביה אמר, ובטלוה. הכירו בו שהוא יהודי - החזרום. אמרו: מי יילך ויבטל הגזרות -

ילך ר' שמעון בן יוחאי שהוא מלומד בנסים, ואחריו מי יילך - ר' א בר ר' יוסי. אמר להם רב' יוסי: ואילו היה אבא חלפתא קיים, יכולין אתם לומר לו תן בנה להריגה? אמר להם ר' שמעון: אילו היה יוחאי אבא קיים, יכולין אתם לומר לו תן בנה להריגה? אמר להו רב' יוסי: אני אזלין דלמא עניש ליה ר' שמעון דקה מסתפינא. קביל עליה דלא ליענשיה, אפילו הכי ענשיה. כשהיא מהלclin בדרכ נשאלה שאלת זו בפניהם: מני לדם השרצ שהוא טמא? עוקם פיו ר' אלעזר בר רב' יוסי ואמר: +יקרא י"א+ זה לכם הטמא. אמר ליה ר' שמעון: מעיקימת שפטיך אתה ניכר שתלמידיך חכם אתה, אל יחוור הבן אצל אבי! יצא לך ראתו בתמלيون: רצונכם אבא עמכם? בכה ר' שמעון ואמר: מה שפחה של בית אבא - נזדמן לה מלאך שלוש פעמים. ואני לא פעם אחת; יבא הנס מכל מקום. קדים הוא, על בברתיה דקיסר, כי מטה התם, אמר: בתמלيون צא! בתמלيون צא! וכיון דקרו ליה - נפק אזל. אמר להו: שאלו כל מה דעתך לכון למשאל!
ועילינהו לגנדיה, לשקלול כל דברו. אשכחו הוא איגרא, שקלוה וקרעה, והיינו דאמר רב**י** אלעזר בר רב**י** יוסי: אני ראתה בעיר [רומי], והוא עליה כמה טיפי דמים.

למצוא חן בעני המלכות, ולכטוף דוקא
באופן זה ביטל את הגזירות. ולבן בהילולא
דרשב"י מהדרים להנץ חילדיים בתספורת
של מצה, בהנחת פיאות הראש, למדן
שאין לשום יהודי סיבה להתביש במראה
יהודית, ולהתדמota ח"ז לנינים בלבוש
ותספורת שלהם, אלא אדרבה, צריך להיות
מצוין בפיאות זוקג, בלי בלוות ח"ז, ובן
יצליה אפילו בהיותו בין העמים. ודפ"ה.

הרהורג ר' שמעון הירושלער שליט"

21. מרגליות הש"ס שם

יוחאי שהוא מלומד בנסים. ופרש"י:
שנעשו לו נסים במערתת. ומבואר שם
בגמרא, שנעשה לרשב"י נס וביטל את
הגזרות, ע"פ שהוא מלך בלבוש היהודי
בלי שום יתרורים.

נזה נלה, שרשב"י עמד בגאון על
מראה יהודתו שלא לילד בחוקות הגויים